

BÉKEHÍRNÖK

„A jövőendő a béke emberé”

XIV. (LXIV.) ÉVF. 5. SZ.

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ LAPJA

1970. MÁRCIUS 1.

Díszközgyűlés a Teológiai Szemináriumban

A Baptista Teológiai Szeminárium, amelynek székhelye a második kerületi Rózsadombon van, e lakónegyed felszabadulásának 25. évfordulóján, 1970. február 11-én, ünnepi díszközgyűlést tartott.

Az ünnepély elnöke Kovács Imre, a Teológiai Bizottság elnöke volt, aki köszöntötte a megjelenteket: Egyházunk elnökségét, az egyháztanács és a központi tanács tagjait, mint a díszközgyűlés hivatalos részvevőit. Az ünnepség Laczkovszki János egyházelnök imádságával kezdődött.

A díszközgyűlés elnöke megnyitójában köszöntötte Madai András csoportvezetőt, az Állami Egyházi Hivatal képviselőjét, Stigniczki Tamást, a II. kerületi Hazafias Népfőnt képviselőjét, a budapesti evangélikus és református teológiai akadémiák képviselőit, megjelent dr. Groó Gyula dékán és dr. Bucsay Mihály prodekan teológiai professzorokat; a Szabadegyházak Tanácsa képviselőit megjelent Hecker Ádám szuperintendensét és Szabó Ödön elnököt.

Szebeni Olivér, szemináriumi dékán ünnepi beszéde összefoglalta a huszonöt évvel ezelőtti harci eseményeket és a baptista teológia háborús tragédiáját. Név szerint említette a fasizmus éveiben vívott eszméi és teológiai küzdelmek szerzőit: dr. Somogyi Imre, Mécsáros Sándor, dr. Tresánszky Vilmos és mások példamutató tevékenységét. A mi közösségünk akkori vezetősége sem támogatta a fasizmust. Lapjaink nem szolgálták a sovinizmust, revansizmust, vallási jellegű uszítást, háborús

hangulat keltése, vagy bármilyen más rossz szándékú célkitűzés programját. A világháború éveiben együtt érezték a szenvedő néppel és a békeségről írtak. Ezt az ünnepi beszéd és az alkalmi kiállítás anyag több szemelvényével bizonyította.

1945-ben sokan kerestek biztonságot a budai szeminárium és az árvaház épületében. A szeminárium tanárai, növendékei és több menekülő talált ebben az épületben oltalmat. Egy bombatalálat következtében négyen a szemináriumban veszítették életüket. A budai ostrom legsúlyosabb harcait élték át az árvaház lakói.

Elmélyítette a díszközgyűlés hangulatát Hegyi András második éves teológus szavalata. Ady Endre, Imádság háború után című versét szavalta. Ezután Simola Ilona első éves teológus olvasta fel dolgozatát. Révész Árpád, második éves teológus Radnóti Miklósnak, a második világháború egyik vitézének költeményét, a Török-ét szavalta.

Nagy József, teológiai tanár, egyházunk alelnöke javaslatot terjesztett a díszközgyűlés elé. A javasolt nyilatkozatot a megjelentek elfogadták és megszavazták. A nyilatkozat szövegét egyházunk vezetősége eljuttatta az Állami Egyházi Hivatal, a II. kerületi Tanács és a Hazafias Népfőnt szervezet vezetőségéhez.

Az ünnepi díszközgyűlést szeretetvendégség követte, amelyen a vendégek és a hivatalos személyek mellett a szeminárium növendékei is részt vettek.

Nyilatkozat

A Magyarországi Baptista Egyház lelkipásztorképző iskolája, a felszabadult 25. évfordulóján díszközgyűlést tartott, amelyről őszinte nagyrabecsüléssel küldi üdvözlését az ünneplő magyar társadalomnak, az Állami Egyházi Hivatalnak, a Hazafias Népfőnt, és a II. Kerületi Tanács vezetőségének.

A Baptista Teológiai Szeminárium, amelynek jelenlegi épülete a II. kerületi Rózsadombon van, e lakónegyed felszabadulásának évfordulóján, 1970. február 11-én, kinyilvánítja készségét arra, hogy továbbra is támogassa a szocializmus dolgozó népének társadalmát.

A Baptista Teológiai Szeminárium 1906-ban alapított intézményét a második világháború igen sok megpróbáltatással sújtotta. Rombadott az épülete, tanárai és hallgatói közül az esztelen pusztítás áldozatait soha nem támogatták a Magyarországi baptisták.

gatták a nácizmus háborús cselekedeteit, elítélték az ártatlanok meggyilkolását, a vérontást és a pusztítást. Híveiket a szeretet és a békeség jegyében, állampolgári kötelességük becsületos ellátására nevelik. Háláskak azért, hogy a szocializmust építő magyar dolgozó nép kormányza békét és biztonságot nyújtott 25 évvel az állampolgárainak. Ezen belül nyugodtan munkálkodhatott a Baptista Teológiai Szeminárium is. A Magyar Népköztársaságban lehetővé vált, hogy az egykori rombadott épület, majd a későbbi szükség otthon helyébe, korszerű, céljának megfelelő székhelyet vásároljon az intézmény és feladatát folyamatosan betöltsé.

Egy szabad, boldog ország társadalmát és annak vezetőit köszönti szeretettel a jubileumi esztendő során

a Baptista Teológiai Szeminárium ünnepi díszközgyűlése

Az Ökumenikus Tanács Elnökségének ülése

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának elnöksége február 10-én dr. Bartha Tibor református püspök, a Tanács elnöke vezetésével gyűlést tartott.

Az ülésen dr. Bartha Tibor, a Keresztény Békekonferencia alelnöke ismertette a KBK vezetőinek közelmúltban tartott moszkvai értekezletét, amely a KBK soron következő tanácskozásainak és feladatainak előkészítésével foglalkozott.

Az elnökség meghallgatta dr. Ottlyk Ernő evangélikus püspök, az Ökumenikus Tanács alelnöke beszámolóját az Európai Egyházak Konferenciája következő nagygyűlésének („Nyborg VI.” 1971. ápr. 26.—máj. 3.) előkészítésével foglalkozó bizottság magyarországi ülésének tervéről. Az előkészítő ülésre a tervek szerint a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa meghívása alapján április 13.—17. napjain kerül sor Siofokon. Az elnökség úgy határozott, hogy magyar ökumenikus tanulmányi bizottságot hoz létre azzal

a feladattal, hogy Nyborg VI. tartalmi előkészítésével kapcsolatban készítse el a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa taggyűléseinek hozzájárulását az EEK áprilisban hazánkban ülésező előkészítő bizottsága számára. Határozatot hozott továbbá az elnökség operatív bizottság létesítéséről, amelynek feladata a síófoki tanácskozás megrendezése és lebonyolítása. Az elnökség felkérte dr. Ottlyk Ernő püspököt, aki az EEK alelnöke, a magyarországi előkészítő üléssel foglalkozó magyar ökumenikus bizottságok munkájának vezetésére. Végül az elnökség dr. Pálffy Miklós ökumenikus főtákar beszámolóját hallgatta meg az Egyházak Világtanácsa Montreuxban rendezett fejlesztési konferenciájáról, amely a fejlődésben elmaradt országoknak nyújtandó segélyek kérdésével foglalkozott, valamint a frankfurti Ökumenikus Központ által Herrenalban megrendezett tanácskozásról, amely az ökumenikus tanácsok működésének kérdését vizsgálta.

A. Z.

25 év margójára

(Folytatás)

Azután rámutattam, hogy ha a mi tartózkodó magatartásunk az oka lenne annak, hogy kitörne az újabb háború, lehet, hogy annak első áldozatai közé tartozna az a felház is, ahol elszakadtunk a világtól.

A második főpontban kifejtettem a textus alapján, hogy Jézus békessége a lélek békessége. Ennek megszerzése az ő első feladata. Ezt ő az ő keresztyével szerezte meg. Ennek eredménye: Békességünk van Istennel.

A harmadik szakaszban azt hirdetem, hogy Jézus békessége egyúttal az élet békessége is. Jézusnak drága volt az ember földi élete is. Ebben a szakaszban leírtam a háború iszonyatosságát.

A negyedik szakaszban elmondtam, hogy Isten népének szava van mindkét békességhez. A lélek békességéhez a misszióban szólunk hozzá. Az élet békességéért mindenütt munkálkodni kell. Egyik szavunk a meggyőződés szava, mely azt mondja velünk, hogy Isten nem akarja a bűnös ember halálát, hanem azt kívánja, hogy az megtérjen és éljen. A másik szavunk a meggyőzés szava, mely szerint a háború nem elkerülhetetlen. A harmadik az imádság szava, melyet minél többeknek és minél többször fel kell emelni, hiszen a világ számos helyen tüzek égnek.

Az alkalmi igehirdetések sorában július 24-én „Isten népe a hétköznapi munkájában” címmel az egész prédikációt e témának szenteltem. Efészus 6:5—8 versei alapján arról szóltam, hogy mit kíván Isten igéje a hívő dolgozóktól. A feleletet a textus szerint részletezem: Legyenek engedelmesek munkaadóinknak, mint a Krisztusnak. Ne a szemnek szolgáljanak, azaz ne látszatmunkát végezzenek. Jóakarattal, azaz szívvel-lellekkel dolgozzanak, mint akik az Úrnak szolgálnak.

Elmondtam, hogy a jól végzett munka jutalma nemcsak a havi fizetés és a prémium, hanem az Úr dicsérete. Minden jó munka a világot fenntartó Isten művének egy része, aki emberek által is munkálkodik. Minden jó munkás egyúttal Isten munkatársa is. Ezért a hívő ember legyen jó hívő és jó munkás a maga kenyérkereső foglalkozásában.

Szólok még néhány szót azokról az alkalmakról, melyek a szocializmus nagy eseményeivel és gondolataival kapcsolatosak. Amint hallottátok, a béke ügyé-

vel, a munkaerkölccsel, népünk vezetőivel való viszonyulásunkkal kapcsolatban részletesen kifejtettem igehirdetésemben a Szentírás tanítását és belső meggyőződésemet. Mondhatom, hogy amikor ezeket hirdetem, szívesen tettem, minden gátlás és erőltetés nélkül prédikáltam. Vallom ugyanis, hogy az időszerű kérdésekben elsősorban az igehirdetőnek legyen világos, egyértelmű, szilárd meggyőződése, hogy ha megszólal a trombita, az ne bizonytalan hangot adjon.

Hazánk felszabadulásának napján és az Alkotmány ünnepén rendszerint istentiszteleteink nincsenek. Róluk az előtte vagy az ünnepek követő vasárnap emlékezünk meg. Nem nehéz hálával emlékezni mindkettőről, különösen azoknak a lelkipásztoroknak, akiknek személyes tapasztalatuk volt, hogy akár baptista egyházunk, akár magyar népünk számára milyen örömdetes, kézzel fogható változást, fejlődést, felemelkedést hozott 1945. április 4. és milyen szilárd alapon nyugvó, egyenlő jogokat és kötelességeket biztosító életet tesz lehetővé Alkotmányunk.

Az Alkotmányra való emlékezésnél hálával tölthet el bennünket az a tény, hogy annak minden állampolgárra érvényes tételei nemcsak írott szavak. A mögöttünk levő 20 esztendő bebizonyította, hogy Alkotmányunk meghatározó alaptörvénye népünk politikai, társadalmi, gazdasági és szellemi életének.

Április 4-nél jelentőségét kiemeli a közelgő 25. jubileumi évforduló. Negyedszázad egy nép életében ugyan nem nagy idő, de egy nemzedék számára jelentős időszak. Ez pedig nemzetünk számára eredményekben is, a jövő távlatára nézve is igen jelentős előrelépés a fejlődés útján.

Az átalakuló világ közös ünnepén is hálával gondolhatunk a történelem Úrára, aki kezében tartja a népeket, intézi azok sorsát és gondoskodik arról, hogy az évtizedekig, sőt évszázadokig elnyomásban, szolgasorsban élő népek is hozzájuthassanak az őket megillető szabadsághoz, egyenlőséghez és testvériséghez.

Meggyőződésem, hogy ha a prédikátor gyökértelen ábrándok ápolása helyett az élet valóságának megismerésére és értékesítésére fordítja figyelmét, nagyobb hatással tudja szolgálatát élvezni és jobban tudja vezetni a gondjaira bízott gyülekezetet.

Békefi Pál

KONZULTÁCIÓ MOSZKVA-BAN

Nyikodim leningrádi és novgorodi metropolitánus, a KBK alelnöke és a Folytatódó Bizottság elnökeinek javaslatára a KBK alelnökeinek konzultációja folyt le Moszkvában, Nyikodim metropolita magánrezidenciájában, az ő elnöksége mellett. A konzultáció résztvevői a következők voltak: Richard Andriamananto lelkes (Madagaszkár), dr. Bartha Tibor püspök (Magyarország), Georges Casalis professzor (Franciaország), dr. Kloppenburg egyházi főtanácsos (NSZK), és A. K. Thampy úr (India).

A KBK alelnökei megbeszélték a KBK belső helyzetének kérdéseit és a keresztény békemozgalom előtt ma álló feladatokat.

Az alelnökök egyetértettek abban, hogy továbbra is időszerű és érvényes a kereszténynek elhivatása a békeszerző szolgálatra, felelősségük a mai társadalmi struktúrák és nemzetközi kapcsolatok fejlesztéséért és megjavításáért, valamint az európai biztonság és a fegyverkezési verseny problémáit. mivel a világ különböző részein katonai konfliktusok és más nemzetközi fe-

szültségi góccok vannak, melyek legélesebben a vietnami és a közel-keleti tragikus eseményekben mutatkoznak meg és mivel továbbra is fennállnak a gyarmati, társadalmi, gazdasági és faji elnyomás olyan körülményei, amelyek miatt a mai napig szenved sok nép és különböző kategóriába tartozó állampolgár, ezért felszólítják a KBK-t tevékenységének aktivizálására abban az irányban, amelyet a III. Keresztény Béke-Világyűlés határozatai szabtak meg.

Az alelnökök kifejezésre juttatták meggyőződésüket, hogy a KBK Isten segítségével eredményesen fogja folytatni küldetését; felhívják a keresztény békemozgalom minden résztvevőjét, hogy egyesítsék fáradozásait az emberiség megbékéltetésének aktív szolgálatában (2 Kor 5: 18—19) a világ valamennyi népe békéjének és előhaladásának szolgálatában.

Ezért elhatározták, hogy a Munkabizottság rendkívüli ülését a Csehszlovákiai Egyházak Ökumenikus Tanácsa meghívására február végére Csehszlovákiaba összehívják és előkészítik.

HITVALLÁSUNK AZ ÁLLAMHATALOMRÓL II.

3. „Hiszük, hogy az államhatalom feladata a nép jólétének és biztonságának védelmezése, az igazságszolgáltatás biztosítása és az egyetemes emberiség békéjének szolgálata.”

Ennek lényege, hogy az államhatalom nem csupán hatalmi szervezet, hanem feladata, küldetése és szolgálata van állampolgárai felé, sőt magasabb fokon felelőssége és lehetősége van a szélesebb emberi közösség területén is.

Pál apostol útbaigazítása ma is érvényességgel bír. Szerinte az állami hatóságok „nem a jó, hanem a rossz cselekedetnek rettegésére vannak. Akarod-e pedig, hogy ne félj a hatalmasságtól? Cselekedj a jót, és dicséreted lesz attól.”

Mert Isten szolgálja ő a te javadra. Ha pedig a gonosz cselekszed, félj: mert nem ok nélkül viseli a fegyvert: mert Isten szolgálja, bosszúálló a haragra annak, aki gonosz cselekszik.” (Róm 13:3–4. v. ö. 1 Pt 2:14.)

Az államhatalom magasrendű küldetését akkor tudja jól betölteni, ha polgári törvénytisztelő, becsületes emberek. Ezt a fontos szempontot is figyelembe veszi Hitvallásunk.

4. „Mi hívő emberek az Ige tanácsa szerint az állami feladatok tiszteljük, törvényeit és rendeleteit megtartjuk, állampolgári kötelezettségeinknek minden tekintetben eleget teszünk.”

Ezt az Ige tanácsa szerinti álláspontot kiegészíti egyházunk Szervezeti Szabályzatának 4. pontja:

„A Magyarországi Baptista Egyház Isten iránti hálával és a Magyar Népköztársaság kormánya iránti megbecsüléssel fogadja a fennálló törvények által biztosított lelkiismereti és vallásszabadság lehetőségeit.

A Magyarországi Baptista Egyház hitbeli meggyőződése alapján kötelezettségének tekinti az állam törvényeinek betartását; feladatának tartja, hogy a Magyar Népköztársaságért, a kormányért és az egész nép jólétéért, békéjéért és boldogságáért imádkozzék és tevékenykedjék.

A Magyarországi Baptista Egyház magára nézve kötelezőnek tartja az egyház szervezeti létét meghatározó törvényeket és rendelkezéseket, és elismeri az állam felügyeleti jogát.”

Az Ige tanácsa különösen kidomborodik az alábbi jól ismert mondatokban:

„Azért, aki ellene támad a hatalmasságnak, az Isten rendelésének támad ellene; akik pedig ellene támadnak, önmaguknak ítéletet szereznek.

Annak okáért szükség engedelmeskedni, nemcsak a haragért, hanem a lelkiismeretért is.

Mert azért fizettek adót is; mivelhogy Istennek szolgálai, kik ugyanabban foglalatoskodnak.

Adjátok meg azért mindenkinek, amivel tartoztok: akiknek az adóval, az adót; akinek a vámmal, a vámot; akinek a félelemmel, a félelmet; akinek a tisztességgel, a tisztességet.” (Róm 13:2, 5–7.)

„Emlékeztessétek őket, hogy a fejedelemségeknek és hatalmasságoknak engedelmeskedjenek, hódoljanak, minden jó cselekedetre készek legyenek.” (Tit 3:1.)

„Engedelmeskedjétek azért minden emberi rendelésnek az Úrért: (1 Pt 2:13.)

Ide tartozik az Úr Jézus határozott tanítása, amelynek lényege ez:

„Adjátok meg azért, ami a császáré a császárnak; és ami az Istené, az Istennek.” (Mt 22:17–21.)

Milyen keresztyén etikai magatartás következik abból, amit Isten Igéje az államhatalom eredetéről és rendeltetéséről mond? A Szentírás arra tanít, hogy a keresztyén embernek Isten akarata iránti engedelmeségből, a lelkiismeret szavára kell eleget tennie állampolgári kötelezettségének, Jézus nem állított fel ellentétet az állampolgári köte-

lességteljesítés és az Isten iránti engedelmeség között, hanem a kettőt összekapcsolta egymással és az elsőt belefoglalta az Isten iránti engedelmeségbe.

Jézus Krisztusra, a mi Urunkra éppen az volt a legjellemzőbb, hogy a szó igazi értelmében szolgált. Ő mondotta magáról azt: „En pedig olyan vagyok közöttetek, mint aki szolgál”. Ő volt az, aki megmosta a tanítványok lábait és azt mondotta nekik: „Mert példát adtam néktek, hogy amint én cselekedtem veletek, ti is úgy cselekedjétek.” Ő volt az, aki elmondotta az igralmas samaritanusról szóló történetet, de szolgált is a világnak életével, beszédeivel, halálával és feltámadásával.

Egyesek zavarban vannak afelől, hogy a teljes állampolgári engedelmeség nem jelenti-e hitünk feladását? Fontosnak tartjuk, hogy eligazítást nyújtsunk e kérdésben:

„Az egyház és állam viszonylatában a diakóniai út járása úgy vált lehetségessé, hogy különbséget teszünk államrendünk ideológiai alakja és a konkrét gazdasági, társadalmi és politikai rendje között. A materialista-ateista világnézet és a keresztyén hit között semmiféle kompromisszumot, vagy összevegyítést nem vállalunk —, de azt maga az állam sem kívánja —. Ugyanakkor az imádság szolgálata mellett a felelős szeretet sokoldalú aktivitásával, jó lelkiismerettel munkálkodunk népünk életének belső, igazságos rendjéért, békéjéért, testi, szellemi és lelki javaiért. Krisztus keresztyének felvételét olyan értelemben is vállaljuk, hogy igyekszünk önző önünk megtagadásával nem magunkért, hanem másokért élni és nekik szolgálni Krisztus evangéliumával és a szeretet cselekedeteivel.” (4)

5. „Egyházunk — mint a baptista hívők szervezeti egy-
sége és lelki közössége — az állammal való kapcsolatában az őszinte lojalitás és a kölcsönös megbecsülés alapján áll, az állam részéről az alkotmányban biztosított lelkiismereti és vallásszabadsággal háláadással él, a népiért és vezetőiért imádkozik, az egész nép boldogságáért és a világ békéjéért munkálkodik.”

E mondat lényege: kölcsönös megbecsülés és megértés. Ezt a kölcsönösséget az egyháznak komolyan kell vennie. ha nemcsak kapni, hanem adni is akar a társadalomnak és az államnak.

Természetes, hogy az egyház háláadással él az állam részéről biztosított lelkiismereti és vallásszabadságért és ezt valóban az iránta tanúsított megbecsülésnek tekinti. De amilyen komolyan igényli és elfogadja magának ezt a segítséget, olyan mértékben igyekszik eleget tenni azoknak a kötelezettségeknek, amelyekkel tartozik az állam, a nép és vezetői és az egész emberi közösség felé. Az egyház erkölcsi és anyagi képességeinek mértéke szerint támogatja a szocialista társadalom erősödését, államunk ez irányú programját mind a hazai, mind a nemzetközi feladatok megvalósításában.

Az apostoli intést e téren is érdemes figyelemre méltatni és gyakorolni:

„Intelek azért mindenek előtt, hogy tartassanak könyörgeések, imádságok, esedezések, háláadások minden emberekért, királyokért is minden méltóságban. levőkért, hogy csendes és nyugodalmas életet éljünk, teljes istenfellellemmel és tisztességgel.

Mert ez jó és kedves dolog a mi megtartó Istenünk előtt.” (1 Tim 2:1–3.)

Ezen a területen kell megvalósítanunk az Úr Jézus Krisztus tanítását is: „Boldogok a békességre igyekezők: mert ők az Isten fiainak mondatnak.” (Mt 5:9.)

Ezt a követelményt erősíti meg az apostoli tanítás is: „Kövessétek mindenki irányában a békességet és a szentséget amely nélkül senki sem látja meg az Urat.” (Zsid. 12:14.)

Ilyen megfontolásból és a tapasztalatok nyomán született az a levél is, amelyet 1968-ban a Baptista Világszövetséghez írtunk a béke és együttműködés érdekében. E levélben röviden summázva a következőket is írtuk:

Mi hálásak vagyunk Istennek, hogy olyan országban élünk, ahol hivatalosan is, gyakorlatban is a háború ellen és a béke megvalósítása érdekében vagyunk... És örülünk annak is, hogy ebben az államban, mint hívő emberek élhetünk Isten dicsőségére és embertársaink javára.

— Folytatása következik —

H. H. Rowley emlékezete

(1890–1969)

Az elmúlt év októberében meghalt dr. H. H. Rowley, a neves baptista teológus. A „The Fraternal” 1970 januári száma Ernest A. Payne, a Nagy-Britanniai és Írországi Baptista Unió volt főtitkárának tollából közöl memoárt.

E néhány sor, mely főleg az említett cikkekre támaszkodik, nem elég ahhoz, hogy akárcsak fölvezolja is Rowley életművét, csupán villanófényszerűen egy-egy momentumra szeretne rávilágítani.

H. H. Rowley az angliai Leicesterben született. Ragyogó tehetsége már a vasárnapi iskolában kitűnt. Később csatlakozott egy nagy gyülekezethez (Melbourne Hall). A gyülekezet pásztorja W. Y. Fullerton nagy hatással volt az ifjú Rowleyra. Fullerton hamarosan a kínai misszióműzére került. Rowley ekkor 17 éves volt. Kétségtelen, hogy első tervei között neki is a külmiszió szerepelt.

Tanulmányokat folytatott (Bristol Baptist College, Mansfield College, Oxford), majd Kínába került. Hét évig maradt itt, a Christian University-n teljesítve szolgálatot. 1929-ben visszatért hazájába. Cardiffba került és a jeles baptista ótestamentumi tudós, dr. Theodore H. Robinson mellett dolgozott. Négy évig maradt itt, majd Bangorban professzorkodott. 1945-től a Manchester University professzora. Tudományos munkásságának Manchester komoly állomása. Itt, közel a nagy „Rylands Library”-nek dolgozott és tanított a lehető legnagyobb szorgalommal 1959-ig.

Missziós szenvedélye mindig elevenen élt. Mialatt mestere volt a szír és arám nyelvnek, tanulmányt készített a med Dáriuszról, foglalkozott az apokaliptikával, az utóbbi időben pedig a holtengeri tekercsekkel; addig vállalkozott arra, hogy figyelemmel kísérje az időszerű kérdéseket, a bibliai tudomány terén folyó disputákat, írt és beszélt Izrael népének a nemzetek felé irányuló missziójáról, az Ótestamentum missziós üzenetéről, a Biblia egy-egyéről, a biblikus kiválasztásokról. Nemcsak tisztelte és elismerte a baptista szövetséget, de teljes tehetségével és hírnevével azon volt, hogy támogassa.

Amint a II. Világháború véget ért, nekikezdett összefogni Európa Ótestamentum kutatóit, ellátta őket könyvekkel, soknak segített szörnyű anyagi szükségletében.

Emlékezetes legutóbbi előadásorozatát (Izrael hite) Richmondban és Virginiában tartotta, beszélt az Úr napjáról és a témához kapcsolódó egyéb kérdésekről. Ezek voltak az előadás utolsó szavai: kicsiny lett a világ, és aggodalommal tekintek a jövő kérdése. Figyelnünk kell a könyv nagy üzenetére. Keressük Istent, igyekezzünk megérteni és tenni az ő akarát. Ez lehet a mi legnagyobb szolgálatunk. Ha magunkat éreztük engedjük elveszni, megtaláljuk magunkat Öbenne.

Ifjú Almási Mihály

A Szabadegyházak Tanácsa munkájáról

A Szabadegyházak Tanácsa február 18-án, a tagegyházak képviselőinek plenáris tanácskozásán időszerű és fontos kérdésekben megbeszélést tartott és határozatokat fogadott el.

A plenáris ülés elfogadta és megerősítette az elnökség javaslatát, amely szerint a Hazafias Népfront kezdeményezése alapján széles körben rendezett jubileumi ünnepségek során a Szabadegyházak Tanácsa az Ökumenikus Tanács többi tagegyházaival hasonlóan is tartson ünnepi megemlékezést hazánk felszabadulásának 25 éves évfordulója alkalmából. A jubileumi ünnepséget a Szabadegyházak Tanácsa tagegyházaival, lelkeszei, gyülekezeti vezetői és meghívott vendégek részére március 20-án, a Budapest Nap utcai baptista templomban tartja. Az ünnepi megemlékezést Palotay Sándor, Laczkovszki János, Szabó Ödön, Hecker Ádám, dr. Vigh János, a Szabadegyházak Tanácsa, illetve a tagegyházak vezetői tartják. A meghívottak között részt vesznek a munkában és társadalomban kiváló és kitüntetett egyháztagjaink képviselői is. A jubileumi ünnepségen egy erre az alkalomra készült jubileumi kantáta is bemutatásra kerül.

A plenáris tanácskozás örömmel regisztrálta a vietnami gyűjtés eredményét, amelyet a Békéhirok legutóbbi száma részletesen is ismertett.

Az ülés résztvevői tudomásul vették az Evangéliumi Keresztyének vezetőségén belül történt személyi változást.

A plenáris ülés résztvevőit Palotay

Sándor ügyvezető igazgató tájékoztatta a Szabadegyházak Tanácsa soron következő feladatairól és várható eredményeiről. Idetartoznak: a tagegyházak külügyi tervének megvalósításra váró sokrétű feladatai és a rendes évi sajtókiadványok. Az egyes részfeladatok között külön megbízást adott a Szabadegyházak Tanácsa plenáris ülése Eger-vári Oszkár H. N. Adventista lelkésznek (egyházterületi titkárnak) a Szabadegyházak területére vonatkozó külügyi adminisztráció lebonyolítására.

A Szabadegyházak Tanácsa vezetésével kapcsolatos elvi és személyi kérdésben is döntött a Szabadegyházak Tanácsa plenáris tanácskozása. A tagegyházak vezetői szükségesnek találták, hogy a Szabadegyházak Tanácsa eddigi ügyvezetése mellett a Szabadegyházak Tanácsa elnöki tisztét is betöltse. Laczkovszki János, a Szabadegyházak Tanácsa egyik alelnöke vezette azt a tanácskozást, amely elvi és személyi szempontból is megbeszélte a felvetett kérdést. A Szabadegyházak Tanácsában együttműködő tagegyházak vezetői úgy határoztak, hogy Palotay Sándor ügyvezető igazgató eddigi feladat- és jogkörének megtartása mellett a jövőben a Szabadegyházak Tanácsa elnöki tisztét töltse be s valamennyi feladatát elnöki minőségben végezze. Az erre vonatkozó döntést Palotay Sándor testvér köszönettel fogadta, mint eddigi munkájának a munkatársak részéről történt konkrét elismerését.

A háború ellen

A március 4. mozgalom
vitái és visszhangjuk

A felhívás visszhangja váratlanul nagyra bizonyult. Március 4-én közel harminc egyetem tartott hasonló — nyílt — vitanapot, közöttük a legjelentősebbekkel.

A viták alaphangját a MIT professzorának, Victor F. Weisskopfnek az a felszólalása jellemezte, hogy a tudós aggodalma nem elég: kötelessége is, hogy ellenőrizze, hol és hogyan élnek vissza a tudomány eredményeivel. A bostoni Howard Zinn professzor arról beszélt, hogy a tudósok semlegessége az aggodó világban katasztrófa-hoz vezet. A felhívás egyik neves aláírója, Noam Chomsky — akit azóta már letartóztatnak, mert segítséget nyújtott a katonai szolgálat megtagadásához — a vietnami öserdők tudományos alapossággal végrehajtott lombirtásából kiindulva arra a következtetésre jutott, hogy a tudós politikai passzivitása a status quo elismerését jelenti. Külön munkabizottság foglalkozott annak a kérdésnek a megválaszolásával, mikor kell a tudósnak nemet mondania a kormány felszólítására.

A március 4-e viták sajtóvisszhangja igen nagy volt. A bostoni Globe szerint a MIT vitája „a legfigyelemre méltóbb, s talán éppen ezért a legmeggyőzőbb háború- és kormányellenes fellépés volt, amit eddig láttunk”. Némelyik lap a vitát az „amerikai tudomány határkövének”, „sorsdöntőnek”, „történelmi jelentőségűnek” nevezte.

Óév-est Békésen

Igen változatos és tartalmas istentisztelete volt a békési gyülekezetnek a szilveszter esti istentisztelet, amely alkalmat az igehirdetés és a népes énekkar szolgálatán kívül nagy mértékben gazdagítottak ma élő magyar baptista költőinknek ez alkalomra küldött költeményei és életrajza, ami igen kedves meglepetés volt a gyülekezet számára. Azokat a békési testvéreket, akik — lelkipásztorukkal együtt — előkészítették a szilveszteri programot, az az elv vezérelte, hogy legyen tisztessége a prófétának és a költőnek a maga hazájában, a maga korában, a saját népe között is, és amíg másokról tudunk, ne-hogy kortársainkról megfeledkezzünk és csak az utókor fedezze fel őket. Testvéreink egy meleg hangú levéllel felkerestek tíz baptista költőt, akikről egy-egy szilveszteri és újévi verset és életrajzt kértek. Testvéreinket igen megörvendeztette ez a megkeresés, és olyan ösztönző hatással volt rájuk, amelynek eredményeként minden vára-kozást felülmuló, tartalmas szilveszteri és újévi versek, szavalókörök születtek, amelyeket nagy figyelemmel hallgatott és ajándékként fogadott a békési gyülekezet. Mindenki örömet fejezte ki afelett, hogy kicsiny baptista közösségünknek ilyen értékes költői vannak. Akiknek a kedves szilveszteri ajándékért ezúton köszönetet mond a békési gyülekezet, azzal a kívánsággal, hogy irának minél többet és verseik világnak egész közösségünk közkin-csévé.